NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 27. januára 2011 [1]

1. Toto odvolanie sa týka ustanovení, ktoré sa vzťahujú na výpočet antidumpingových ciel v prípade, ak sa konkrétny výrobok dováža zo štátu s iným ako trhovým hospodárstvom.

2. Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 [2] splnomocňuje Európsku komisiu a Radu Európskej únie na prijatie peňažných sankcií voči podniku, ktorého dovozy do Európskeho spoločenstva sú dumpingové, čiže ak podnik systematicky predáva svoje výrobky za cenu, ktorá je nižšia ako cena, za ktorú sa predmetný výrobok predáva na domácom trhu tohto podniku.

3. Na základe základného nariadenia takýto postup možno sankcionovať iba v prípade, ak sú splnené tieto dve podmienky: po prvé predmetný výrobok sa predáva v Spoločenstve za cenu, ktorá je nižšia ako takzvaná „normálna“ hodnota tohto výrobku, a po druhé tento postup spôsobuje Spoločenstvu ujmu.

4. Na overenie splnenia prvej podmienky je teda potrebné porovnať cenu, za ktorú sa predmetný výrobok predáva v Spoločenstve, čiže vývoznú cenu, s jeho normálnou hodnotou. Na účely tohto porovnania je potrebné najprv určiť každú z týchto hodnôt. Základné nariadenie stanovuje kritériá, ktoré sa majú použiť pri týchto výpočtoch.

5. Pokiaľ ide o normálnu hodnotu, táto v zásade zodpovedá cene, za ktorú sa predmetný výrobok predáva vo vyvážajúcom štáte. Ak však túto cenu nemožno zistiť alebo určiť, pretože podnik nepredáva predmetný výrobok vo svojom vlastnom štáte alebo tento štát neuplatňuje trhové hospodárstvo, základné nariadenie stanovuje iné kritériá, medzi ktoré patrí na poslednom mieste cena, ktorá sa v Spoločenstve platí za podobný výrobok, pri výpočte ktorej sa zohľadní primerané ziskové rozpätie.

6. Základné nariadenie okrem toho stanovuje, že je potrebné spravodlivo porovnať vývoznú cenu a normálnu hodnotu, čiže je potrebné porovnať ich na tej istej úrovni obchodovania.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Nariadenie z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150; ďalej len „základné nariadenie“).

7. Spor, ktorý tvorí podstatu prejednávanej veci, sa týka dodržania tejto podmienky.

8. Rada vo svojom nariadení (ES) č. 1136/2006 [3], ktoré je konečným nariadením, ktorým boli stanovené antidumpingové clá, ktoré bola povinná zaplatiť Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd (ďalej len „odvolateľka“ alebo „žalobkyňa“), konštatovala, že normálna hodnota predmetného výrobku sa má vzhľadom na to, že nie sú dostupné iné relevantné údaje, určiť na základe údajov uvedených v podnete, ktoré pochádzajú od výrobného odvetvia Spoločenstva. Stanovila teda túto normálnu hodnotu na základe výrobných, administratívnych a všeobecných nákladov výrobcov Spoločenstva, vrátane primeraného zisku.

9. Pri tomto výpočte však odpočítala časť zodpovedajúcu nákladom priameho predaja z dôvodu, že odvolateľka uvádza na trh všetky svoje výrobky tak v štáte, kde má sídlo, ako aj v rámci vývozu, prostredníctvom „prepojených spoločností“, čiže spoločností, v ktorých je hlavným akcionárom alebo ktoré sú jej hlavným akcionárom.

10. Vývozná cena bola určená na základe ceny výrobku na trhu Spoločenstva pri predaji zo strany prepojených spoločností. Na účely porovnania tejto vývoznej ceny a normálnej hodnoty na rovnakej úrovni obchodovania, čiže v štádiu, keď výrobok opúšťa výrobný reťazec odvolateľky, však Rada túto cenu upravila tak, že odpočítala percentuálny podiel zodpovedajúci predajným nákladom a ziskom prepojených spoločností.

11. V rozsudku z 23. septembra 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada, [4] Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev zamietol žalobu odvolateľky podanú proti konečnému nariadeniu. Okrem iného uviedol, že úprava vývoznej ceny, ktorú vykonala Rada, je v súlade so základným nariadením.

12. Toto posúdenie je spochybnené v rámci tohto odvolania. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho pochybenia, keď konštatoval, že normálna hodnota zodpovedá úrovni, na ktorej výrobky opúšťajú jej výrobný reťazec. Podľa odvolateľky musí táto normálna hodnota podľa základného nariadenia nevyhnutne zodpovedať cene, za ktorú by sa predmetný výrobok predával na jej domácom trhu, ak by sa na ňom uplatňovalo trhové hospodárstvo.

13. Z toho podľa odvolateľky vyplýva, že normálna hodnota a vývozná cena sa mali porovnať v štádiu, v ktorom sa výrobok po prvý raz

3 — Nariadenie z 24. júla 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a ustanovuje sa konečný výber dočasného cla uloženého na dovoz pákových mechaník s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 205, s. 1; ďalej len „konečné nariadenie“).

4 — T-296/06, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

predáva nezávislému subjektu, čiže v štádiu predaja posledným prepojeným podnikom.

14. Odvolateľka z toho vyvodzuje, že Súd prvého stupňa sa tiež dopustil právneho pochybenia, keď rozhodol, že úprava vývoznej ceny určená na odpočítanie nákladov uvedenia na trh Spoločenstva bola v súlade s ustanoveniami základného nariadenia, ktoré stanovuje povinnosť vykonať spravodlivé porovnanie.

15. V týchto návrhoch uvediem dôvody, pre ktoré treba podľa môjho názoru odvolanie odvolateľky zamietnuť ako nedôvodné.

16. Uvediem, že odvolateľka svojím odvolaním nespochybňuje posúdenie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého bola normálna hodnota vypočítaná v súlade s ustanoveniami základného nariadenia. Odvolateľka vo svojom odvolaní iba tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho pochybenia, keď konštatoval, že táto normálna hodnota zodpovedá štádiu, v ktorom dotknutý výrobok opúšťa výrobný reťazec odvolateľky, takže úprava vývoznej ceny vykonaná Radou bola v súlade s požiadavkou vykonať spravodlivé porovnanie.

17. Uvediem, že ak odvolateľka nespochybňuje zákonnosť výpočtu normálnej hodnoty a ak je nesporné, že táto normálna hodnota bola stanovená tak, aby zodpovedala hodnote výrobku v štádiu, v ktorom opúšťa výrobný reťazec odvolateľky, odvolateľka nemôže vytýkať Rade, že upravila vývoznú cenu tak, aby zodpovedala tomu istému štádiu, čiže štádiu, ktoré predchádza vstupu prepojených spoločností, ktoré zabezpečujú uvedenie tohto výrobku na trh.

18. Z tohto dôvodu navrhnem, aby Súdny dvor rozhodol, že Súd prvého stupňa sa nedopustil právneho pochybenia, keď konštatoval, že sporná úprava bola v súlade so základným nariadením.

I — Právny a skutkový rámec

A — *Základné nariadenie*

19. Článok 2 ods. 1 až 7 základného nariadenia vymedzuje normálnu hodnotu výrobku, ktorý sa považuje za dumpingový. Tieto ustanovenia stanovujú:

„1. Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených pri bežnom obchodovaní nezávislými zákazníkmi vo vyvážajúcej krajine.

…

3. Ak nie je žiadny alebo nedostatočný predaj podobného výrobku pri bežnom obchodovaní alebo ak z dôvodu mimoriadnej situácie na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk, alebo na základe vývozných cien pri bežnom obchodovaní do vhodnej tretej krajiny za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne. …

…

7. a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane [S]poločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v [S]poločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

…

b) V antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Čínskej ľudovej republiky, Vietnamu a Kazachstanu a akejkoľvek inej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom [Svetovej obchodnej organizácie (WTO)] k dátumu začatia prešetrovania, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, [pri výrobe a predaji príslušného podobného výrobku – *neoficiálny preklad*] podmienky trhového hospodárstva. …

…“

20. Článok 2 ods. 8 základného nariadenia stanovuje:

„Vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze [pri jeho predaji na vývoz – *neoficiálny preklad*] z vyvážajúcej krajiny do [S]poločenstva.“

21. Článok 2 ods. 10 základného nariadenia stanovuje:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva [sa vykoná – *neoficiálny preklad*] spravodlivé porovnanie. Toto

porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže [o ktorých sa tvrdí a v prípade ktorých sa preukáže – *neoficiálny preklad*], že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicite, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

…

i) *Provízie*

Vykoná sa úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju [zaplatených za posudzovaný predaj – *neoficiálny preklad*]. Pojem ‚provízia' znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká, ako sú funkcie zástupcu [ak je funkcia takého obchodníka podobná funkcii zástupcu – *neoficiálny preklad*], ktorý vykonáva prácu za províziu.

…"

B — *Skutkový stav a konečné nariadenie*

22. Skutkový stav a obsah konečného nariadenia sú opísané v bodoch 8 až 24 napadnutého rozsudku, ako je uvedené ďalej.

23. Odvolateľka je spoločnosť založená podľa čínskeho práva so sídlom Dongguane (Čína). Vyrába pákové mechaniky,[5] ktoré sa používajú na upevnenie listov v zakladačoch alebo kartotékach.

24. Odvolateľka predáva všetky svoje výrobky spoločnosti World Wide Stationery Ltd[6] prostredníctvom spoločnosti Leco Stationery Manufacturing Co. Ltd[7], ktorá je jej hlavným akcionárom, pričom WWS a LECO majú sídlo v Hongkongu (Čína). WWS následne ďalej predáva výrobky odvolateľky zákazníkom na čínskom trhu, ako aj mimo Číny prostredníctvom vývozu týchto výrobkov do Spoločenstva a do iných tretích štátov.

25. Dňa 11. marca 2005 bol Komisii doručený podnet od troch výrobcov Spoločenstva, ktorých výroba predstavovala vyše 50 % celkovej výroby PM v rámci Spoločenstva. Podnet podporila IML Industria Meccanica Lombarda Srl.

5 — Ďalej len „PM".
6 — Ďalej len „WWS".
7 — Ďalej len „LECO".

26. Dňa 28. apríla 2005 bolo v súlade s článkom 5 základného nariadenia v Úradnom vestníku Európskej únie uverejnené oznámenie o začatí konania vo veci antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa dovozu PM s pôvodom v Číne. [8]

27. Počas tohto konania vo veci antidumpingového prešetrovania odvolateľka predložila žiadosť o priznanie štatútu spoločnosti, ktorá pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, na základe článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia a subsidiárne žiadosť o individuálne zaobchádzanie na základe článku 9 ods. 5 tohto nariadenia. Komisia zamietla jej prvú žiadosť, ale vyhovela druhej žiadosti.

28. V rámci prešetrovania Komisia nevykonala overovanie na mieste v Dongguane ani v Hongkongu.

29. Dňa 26. januára 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 134/2006 o uložení predbežného antidumpingového cla na dovoz pákových mechaník s pôvodom v Čínskej ľudovej republike [9]. Týmto nariadením bolo od 28. januára 2006 uložené predbežné antidumpingové clo vo výške 33,3 % na dovoz PM vyrábaných odvolateľkou a vo výške 48,1 % na všetky ostatné dovozy PM pochádzajúcich z Číny.

30. Normálna hodnota PM pre vyvážajúcich výrobcov, ktorí rovnako ako odvolateľka nemajú štatút spoločnosti pôsobiacej v podmienkach trhového hospodárstva, bola stanovená v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia na základe overených informácií, ktoré oznámil výrobca so sídlom v porovnateľnom štáte. V tejto súvislosti Komisia dospela k predbežnému záveru, že najvhodnejším štátom je Irán.

31. Vývozná cena PM, pokiaľ ide o predaj vykonávaný na vývoz do Spoločenstva vývozcami, ktorí majú nárok na individuálne zaobchádzanie, prostredníctvom prepojených spoločností so sídlom mimo Spoločenstva, bola v súlade s článkom 2 ods. 8 základného nariadenia stanovená na základe cien ďalšieho predaja nezávislým zákazníkom v Spoločenstve. Vývozná cena PM odvolateľky bola konkrétne stanovená na základe cien uplatňovaných spoločnosťou WWS vo vzťahu k prvému nezávislému zákazníkovi v Spoločenstve so znížením o 12,6 %, ktoré zodpovedá niektorým nákladom vynaloženým medzi závodom a hranicou Spoločenstva, ako sú napríklad náklady na prepravu, poistenie a údržbu.

8 — Ú. v. EÚ C 103, s. 18.

9 — Ú. v. EÚ L 23, s. 13; ďalej len „dočasné nariadenie“.

32. V bode 17 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa následne uviedol:

„Podľa dočasného nariadenia sa normálna hodnota porovnala s vývoznými cenami na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni obchodovania. Na účely spravodlivého porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny sa v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia zohľadnili rozdiely, o ktorých sa tvrdilo a v prípade ktorých sa preukázalo, že majú vplyv na ceny a ich porovnateľnosť. Pokiaľ ide o žalobkyňu, bola vykonaná úprava na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, keďže predaj určený na vývoz sa vykonával prostredníctvom prepojenej spoločnosti so sídlom v inom štáte, ako je dotknutý štát, alebo mimo Spoločenstva. Táto úprava spočívala v tom, že od vývoznej ceny PM sa odpočítalo 18,6 % z dôvodu predajných, administratívnych a iných všeobecných nákladov spoločnosti WWS, 1,8 % z dôvodu takýchto nákladov spoločnosti LECO a 5 % z dôvodu primeraného zisku týchto dvoch spoločností.“

33. Dňa 24. júla 2006 Rada prijala konečné nariadenie, v ktorom bolo konečné dumpingové rozpätie vzťahujúce sa na odvolateľku stanovené na 27,1 % a konečné dumpingové rozpätie vzťahujúce sa na ostatných výrobcov bolo stanovené na 47,4 %.

34. Pokiaľ ide o výpočet normálnej hodnoty PM, Rada v konečnom nariadení stanovila, že na základe ďalšej analýzy všetkých informácií získaných od výrobcu v Iráne treba dospieť k záveru, že tieto informácie sú neúplné a/alebo rozporné, a preto ich nemožno použiť pri výpočte normálnej hodnoty PM na konečnej úrovni. Preto sa použil iný prijateľný základ na výpočet normálnej hodnoty v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. V tejto súvislosti sa v konečnom nariadení uvádza, že z dôvodu nedostatku informácií od tretích štátov, v ktorých sa vyrábajú PM, sa usúdilo, že údaje poskytnuté v podnete, ktoré pochádzajú od výrobného odvetvia Spoločenstva, predstavujú najprijateľnejší základ na stanovenie normálnej hodnoty PM na konečnej úrovni. Z konečného nariadenia navyše vyplýva, že boli uskutočnené úpravy s cieľom zohľadniť špecifické overené údaje získané počas prešetrovania, najmä pokiaľ ide ceny surovín a prepravy.

35. Vývozná cena bola stanovená v súlade s metódou uvedenou v dočasnom nariadení.

36. Súd prvého stupňa v bode 24 napadnutého rozsudku ďalej uviedol:

„Podľa konečného nariadenia sa normálna hodnota a vývozné ceny porovnali na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu. Aby sa zabezpečilo primerané porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou

cenou v prípade žalobkyne, na rozdiel od jej prvého tvrdenia uvedeného v liste z 3. marca 2006 bola zachovaná úprava vývoznej ceny spoločnosti WWS podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Inštitúcie Spoločenstva potvrdili svoje stanovisko, podľa ktorého je vzťah medzi žalobkyňou na jednej strane a spoločnosťami LECO a WWS na druhej strane podobný vzťahu k subjektu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Z preskúmania druhého tvrdenia žalobkyne uvedeného v liste z 3. marca 2006 týkajúceho sa dvojitého započítania niektorých predajných nákladov spoločností LECO a WWS však vyplynulo, že pri výpočte týchto nákladov došlo k chybe v písaní. To viedlo k zníženiu odpočítania predajných, administratívnych a iných všeobecných nákladov spoločnosti WWS z 18,6 na 3,2 %. V konečnom dôsledku úprava vykonaná inštitúciami Spoločenstva spočívala v odpočítaní 3,2 % od vývoznej ceny najmä z dôvodu nákladov priameho predaja, administratívnych nákladov a iných všeobecných nákladov spoločnosti WWS, 1,8 % z dôvodu takýchto nákladov spoločnosti LECO a 5 % ako ziskového rozpätia oboch spoločností."

C — *Relevantné odôvodnenia napadnutého rozsudku*

37. Žalobou zapísanou do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 19. októbra 2006 odvolateľka navrhla, aby Súd prvého stupňa zrušil konečné nariadenie v rozsahu, v akom sa toto nariadenie na ňu vzťahuje, a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

38. Na podporu svojej žaloby uviedla dva žalobné dôvody. V prvej časti prvého žalobného dôvodu tvrdila, že konečné nariadenie odporuje článku 2 ods. 10 základného nariadenia, keďže inštitúcie údajne porovnali normálnu hodnotu a vývoznú cenu PM na odlišných úrovniach obchodovania.

39. Tvrdenia uvedené odvolateľkou a súvisiace odôvodnenia Súdu prvého stupňa sú uvedené v bodoch 34 až 53 napadnutého rozsudku, ktoré znejú takto:

„O prvej časti založenej na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia

— Tvrdenia účastníkov konania

34 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že vykonaním úpravy vývoznej ceny PM, ktoré

vyrába, z dôvodu nákladov priameho predaja, administratívnych nákladov a iných všeobecných nákladov, ako aj ziskov spoločností LECO a WWS, inštitúcie porovnali normálnu hodnotu a vývoznú cenu na rozdielnych úrovniach obchodovania, čím porušili článok 2 ods. 10 základného nariadenia.

35 Žalobkyňa v prvom rade poukazuje na to, že podľa konečného nariadenia bola normálna hodnota PM stanovená na základe údajov uvedených v podnete, ktoré pochádzajú od výrobného odvetvia Spoločenstva. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že toto stanovenie sa malo vykonať na základe zásad základného nariadenia a najmä na základe zásad uvedených v článku 2 ods. 1 a 3 tohto nariadenia. Podľa týchto ustanovení by mala normálna hodnota výrobkov zodpovedať cenám tovarov predávaných na domácom trhu, ktorá je v konečnom dôsledku vyššia ako výrobné náklady zvýšené o predajné, administratívne a iné všeobecné náklady.

36 Na podporu tohto tvrdenia sa žalobkyňa odvoláva na rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1988, Brother Industries/Rada (250/85, Zb. s. 5683, body 15 až 18), v ktorom Súdny dvor dospel k záveru, že výpočtom normálnej hodnoty sa má určiť predajná cena výrobku, ktorá by sa uplatňovala v prípade, ak by sa tento výrobok predával v krajine jeho pôvodu alebo vývozu. Žalobkyňa v tejto súvislosti poznamenáva, že predajná cena PM, ktoré vyrába, na čínskom trhu predstavuje východiskovú cenu spoločnosti WWS, pretože, ako uviedla v jednotlivých častiach dotazníka, ktorý jej adresovala Komisia pri začatí konania vo veci prešetrovania, všetky jej výrobky, či už sú určené pre čínsky trh, alebo na vývoz, predáva WWS.

37 Podľa žalobkyne z toho teda vyplýva, že v dôsledku úpravy vývozných cien spoločnosti WWS, ktorú vykonali inštitúcie na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, čiže odpočítania rozpätia vo výške 5 % z dôvodu predajných, administratívnych a iných všeobecných nákladov a vo výške 5 % z dôvodu ziskov spoločností LECO a WWS, sa tieto ceny dostali na úroveň zodpovedajúcu úrovni, na ktorej sa nachádzali na konci výrobného reťazca v Číne, čiže pred vynaložením predajných nákladov.

38 Žalobkyňa napokon tvrdí, že predajné, administratívne a iné všeobecné náklady, ktoré vznikli spoločnosti WWS, mali inštitúcie pri stanovovaní normálnej hodnoty pripísať nielen jej vývozným činnostiam, ale tiež jej činnostiam v oblasti predaja v Číne. Žalobkyňa dodáva, že v Číne nemá nijaké predajné náklady, keďže tam len vyrába na objednávku spoločnosti WWS.

39 Rada, Komisia a ostatní vedľajší účastníci konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

Toto obmedzené súdne preskúmanie sa vzťahuje najmä na výber medzi rôznymi metódami výpočtu dumpingového rozpätia a na posúdenie normálnej hodnoty výrobku (pozri rozsudok Ikea Wholesale, už citovaný v bode 40 vyššie, bod 41 a tam citovanú judikatúru).

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

40 Na úvod treba pripomenúť, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (rozsudky Súdneho dvora z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40, a Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, Zb. s. II-124*, bod 38).

41 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu sa preskúmanie posúdenia inštitúcií súdom Spoločenstva musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, body 48 a 49 a tam citovanú judikatúru, a zo 4. októbra 2006, Moser Baer India/Rada, T-300/03, Zb. s. II-3911, bod 28 a tam citovanú judikatúru).

42 Okrem toho podľa judikatúry tak zo znenia, ako aj zo štruktúry článku 2 ods. 10 základného nariadenia vyplýva, že úprava vývoznej ceny alebo normálnej hodnoty sa môže uskutočniť výlučne na účely zohľadnenia rozdielov vo faktoroch, ktoré ovplyvňujú ceny, a teda ich porovnateľnosť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 94). Inak povedané, to znamená, že cieľom úpravy je opätovné zavedenie symetrie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou výrobku, takže ak platne došlo k úprave, znamená to, že sa opätovne zaviedla symetria medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou. Ak však nedošlo platne k úprave, znamená to, že sa vytvorila asymetria medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, [Zb. s. II-383], body 194 a 195).

43 V rámci týchto súvislostí musí Súd prvého stupňa skúmať, či bola úroveň porovnania, ktorú si zvolili inštitúcie, dodržaná pri výpočte normálnej hodnoty a vývoznej ceny, a následne overiť, či vykonaná

úprava viedla k obnoveniu symetrie pri porovnávaní týchto dvoch faktorov, alebo či naopak viedla k porovnaniu na rozdielnych úrovniach obchodovania.

44 V tomto prípade z odôvodnenia č. 22 konečného nariadenia vyplýva, že inštitúcie vykonali porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou PM s pôvodom v Číne na tej istej úrovni obchodovania, a to na úrovni ceny zo závodu. Pokiaľ ide konkrétne o PM vyrábané žalobkyňou, v liste z 3. júla 2006 je uvedené, že tak normálna hodnota, ako aj vývozná cena týchto výrobkov boli stanovené pred vstupom prípadného sprostredkovateľa do procesu predaja, čiže pred vstupom spoločností LECO a WWS do uvedenia PM žalobkyne na trh.

45 Po prvé, pokiaľ ide o vývoznú cenu, treba ďalej poukázať na to, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že jej výpočet bol vykonaný v súlade s článkom 2 ods. 8 základného nariadenia. Žalobkyňa, rovnako ako inštitúcie, totiž pripúšťa, že vývozná cena jej PM zodpovedá cenám uplatňovaným spoločnosťou WWS vo vzťahu k nezávislým zákazníkom na trhu Spoločenstva, ako je uvedené v odôvodnení č. 21 konečného nariadenia a v odôvodneniach č. 41 a 42 dočasného nariadenia, na ktoré odôvodnenie č. 21 konečného nariadenia odkazuje.

46 Po druhé, pokiaľ ide o normálnu hodnotu, však žalobkyňa zastáva názor, že táto hodnota mala byť stanovená v súlade s článkom 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia, a preto mala zodpovedať cene jej PM uplatňovanej spoločnosťou WWS na domácom čínskom trhu.

47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zo znenia článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia vyplýva, že stanovenie normálnej hodnoty výrobkov s pôvodom v Číne na základe pravidiel uvedených v článku 2 ods. 1 až 6 tohto nariadenia je obmedzené na jednotlivé osobitné prípady, v ktorých dotknutí výrobcovia podali každý za seba riadne podloženú žiadosť v súlade s kritériami a postupmi uvedenými v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia s cieľom preukázať, že u nich prevládajú podmienky trhového hospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures a Zhejiang Yankon/Rada, T-255/01, Zb. s. II-4741, bod 40).

48 V tomto prípade však treba konštatovať, že podľa odôvodnenia č. 14 konečného nariadenia bola žiadosť, ktorú podala žalobkyňa na základe článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, zamietnutá. Preto normálnu hodnotu PM žalobkyne nebolo možné stanoviť vo výške zodpovedajúcej cenám týchto výrobkov

na domácom trhu žalobkyne, čiže cenám uplatňovaným spoločnosťou WWS na čínskom trhu, keďže sa zistilo, že neboli predmetom bežných obchodných transakcií.

49 Okrem toho treba uviesť, že odkaz žalobkyne na body 15 až 18 rozsudku Brother Industries/Rada, už citovaného v bode 36 vyššie, uvedený v tejto súvislosti nie je v tomto prípade relevantný. V tomto rozsudku totiž Súdny dvor síce konštatoval, že inštitúcie správne vypočítali normálnu hodnotu dovážaných výrobkov pochádzajúcich z Japonska na základe cien pri ďalšom predaji uplatňovaných distribútorom na domácom trhu, avšak toto posúdenie bolo založené na skutočnosti, že Japonsko bolo krajinou s trhovým hospodárstvom.

50 Ďalej je potrebné uviesť, že podľa odôvodnenia č. 17 konečného nariadenia normálna hodnota PM vyrábaných žalobkyňou bola vypočítaná na primeranom základe v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Podľa judikatúry je cieľom tohto ustanovenia práve zabrániť zohľadneniu cien a nákladov uplatňovaných v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre v týchto krajinách nie sú riadnym výsledkom pôsobenia trhových síl (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 11. júla 1990, Neotype Techmashexport/Komisia a Rada, C-305/86 a C-160/87, Zb. s. I-2945, bod 26, a z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, Zb. s. I-5163, bod 10). Pokiaľ ide konkrétne o PM žalobkyne, z listu z 3. júla 2006 vyplýva, že normálna hodnota bola vypočítaná na základe výrobných, administratívnych a iných všeobecných nákladov porovnateľných výrobcov Spoločenstva, ako aj na základe odhadu primeraného zisku. Do tohto výpočtu však nemohli byť zahrnuté nijaké náklady priameho predaja, keďže, ako žalobkyňa viackrát uznala najmä vo svojich odpovediach na dotazník zaslaný Komisii počas prešetrovania, ako aj v liste z 5. júna 2006, uvádzaním výrobkov žalobkyne na trh boli poverené LECO a WWS.

51 Zo spôsobu, akým bol vykonaný výpočet analogickej normálnej hodnoty PM žalobkyne, a najmä z nezahrnutia predajných nákladov do tohto výpočtu teda vyplýva, že by vznikla nerovnováha pri porovnaní normálnej hodnoty a vývoznej ceny PM žalobkyne, ak by inštitúcie na základe článku 2 ods. 10 základného nariadenia nevykonali úpravu v podobe odpočítania predajných nákladov, ktoré vyplývajú z uvedenia PM žalobkyne na trh Spoločenstva, od vývoznej ceny.

52 Preto treba konštatovať, že inštitúcie sa nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď na základe článku 2 ods. 10 základného nariadenia vykonali úpravu vývoznej ceny PM vyrábaných žalobkyňou.

53 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné prvú časť prvého žalobného dôvodu žalobkyne zamietnuť.“

43. Rada navrhuje zamietnuť odvolanie a subsidiárne zamietnuť žalobu. Tiež navrhuje uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

40. Súd prvého stupňa napokon napadnutým rozsudkom zamietol žalobu podanú odvolateľkou a uložil jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Rady, ako aj spoločností IML Industria Meccanica Lombarda Srl, Interkov spol. s r.o., MI.ME.CA. Srl a NIKO – kovinarsko podjetje, d.d., Železniki, ako vedľajších účastníkov konania.

B — *Tvrdenia účastníkov konania*

1. Odvolateľka

II — Odvolanie

44. Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý je založený na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a na nerešpektovaní pojmu „normálna hodnota“ vymedzeného v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

A — *Návrhy*

41. V rámci tohto odvolania sa odvolateľka domáha zrušenia napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá prvá časť jej prvého žalobného dôvodu a v akom ním bola odvolateľke uložená povinnosť nahradiť trovy konania Rady a vedľajších účastníkov konania.

45. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nepriznal správny právny účinok pojmu „normálna hodnota“ vymedzenému v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

42. Odvolateľka sa tiež domáha zrušenia konečného nariadenia v rozsahu, v akom toto nariadenie stanovuje clo na PM, ktoré odvolateľka vyrába, ktoré je vyššie ako clo vypočítané bez napadnutej úpravy vývoznej ceny.

46. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa v tomto rozsudku viackrát pripustil, že predajné, administratívne a iné všeobecné náklady vynaložené spoločnosťami LECO a WWS v Hongkongu sú nákladmi vynaloženými

z dôvodu predaja výrobkov určených na vývoz a predaja výrobkov v Číne a že nebola spochybnená skutočnosť, že odvolateľka v Číne nemá nijaké predajné náklady.

47. Odvolateľka zdôrazňuje, že v bode 50 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uznal, že normálna hodnota bola vypočítaná na základe výrobných, administratívnych a iných všeobecných nákladov porovnateľných výrobcov Spoločenstva, ako aj na základe odhadu primeraného zisku.

48. Odvolateľka poukazuje na to, že Súd prvého stupňa v tom istom bode napadnutého rozsudku tiež uviedol, že „do tohto výpočtu… nemohli byť zahrnuté nijaké náklady priameho predaja, keďže, ako žalobkyňa viackrát uznala najmä vo svojich odpovediach na dotazník zaslaný Komisii počas prešetrovania, ako aj v liste z 5. júna 2006, uvádzaním výrobkov žalobkyne na trh boli poverené LECO a WWS."

49. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa sa týmto tvrdením dopustil nesprávneho posúdenia, a to z dvoch dôvodov.

50. Po prvé skutočnosť, že uvádzaním výrobkov odvolateľky na trh boli poverené LECO a WWS, nijako nesúvisí so stanovením normálnej hodnoty, keďže táto hodnota je analogickou normálnou hodnotou, a preto nie je založená na nákladoch, ktoré znáša odvolateľka.

51. Po druhé konštatovanie, že uvádzaním výrobkov odvolateľky na trh boli poverené LECO a WWS, je relevantné pre určenie štádia v distribučnom reťazci odvolateľky, pre ktoré bola normálna hodnota stanovená na základe článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia skutočnou analogickou normálnou hodnotou.

52. Súd prvého stupňa pri posudzovaní tejto otázky v bodoch 46 až 48 napadnutého rozsudku údajne nesprávne pochopil tvrdenia, ktoré uviedla odvolateľka v prvostupňovom konaní.

53. Na rozdiel od toho, čo Súd prvého stupňa uviedol v bode 46 napadnutého rozsudku, tak odvolateľka vždy uznávala, že normálna hodnota sa má stanoviť v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Na určenie štádia v distribučnom reťazci odvolateľky, ktorému zodpovedá analogická normálna hodnota, je však podľa odvolateľky potrebné skúmať článok 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia.

54. Okrem toho je na rozdiel od toho, čo sa uvádza v bode 49 napadnutého rozsudku, už citovaný rozsudok Brother Industries/Rada relevantný, keďže z neho vyplýva, že normálna hodnota stanovená v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia by mala byť porovnateľná s normálnou hodnotou stanovenou v podmienkach trhového hospodárstva, čiže mala by zodpovedať hodnote, v akej sa výrobok dodáva prvej neprepojenej osobe.

Mala by tak zahŕňať všetky predajné, administratívne a iné všeobecné náklady všetkých prepojených spoločností podieľajúcich sa na distribúcii výrobku.

a iných všeobecných nákladov vynaložených spoločnosťami LECO a WWS pri predaji výrobkov určených na vývoz, od tejto ceny.

55. Z toho vyplýva, že ak má výrobca v štáte s iným ako trhovým hospodárstvom prepojené spoločnosti, ktoré predávajú výrobok na domácom trhu, analogická normálna hodnota stanovená v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia by mala byť porovnateľná s normálnou hodnotou hospodárskej jednotky výrobcu, čiže s normálnou hodnotou, v akej sa výrobok po prvý raz dodáva neprepojenej osobe na domácom trhu. V prípade odvolateľky toto štádium zodpovedá štádiu „výstupu zo spoločnosti WWS“.

2. Rada

58. Rada pripomína, že normálna hodnota bola vypočítaná na základe ceny zo závodu, na základe výrobných, predajných, administratívnych a iných všeobecných nákladov vynaložených do okamihu, keď výrobky opustili závod, ako aj na základe primeraného zisku.

56. V bode 44 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol konštatovanie, ktoré je v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, keďže predpokladal, že analogická normálna hodnota zodpovedá úrovni, na ktorej výrobky opúšťajú výrobný reťazec v Číne.

59. Rada uvádza, že, pokiaľ ide o predajné, administratívne a iné všeobecné náklady, z overených údajov pochádzajúcich od výrobného odvetvia Spoločenstva vyplynulo, že ich celková výška dosahuje približne 16 %, z čoho 5 % pripadá na predajné náklady.

57. Odvolateľka z toho vyvodzuje, že Súd prvého stupňa tiež porušil článok 2 ods. 10 základného nariadenia, keď na konci bodu 51 a v bode 52 napadnutého rozsudku uviedol, že inštitúcie sa nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď na základe tohto ustanovenia vykonali úpravu vývoznej ceny PM v podobe odpočítania predajných, administratívnych

60. Rada uvádza, že vzhľadom na to, že odvolateľka takéto náklady neznášala, inštitúcie do vytvorenej normálnej hodnoty zahrnuli iba sumu vo výške približne 11 %, ktorá pripadala v zásade na administratívne a všeobecné náklady.

61. Rada tvrdí, že vytvorená normálna hodnota bola správne vypočítaná na základe ceny zo závodu pre spoločnosť, ktorá neznáša nijaké náklady priameho predaja na predaj svojich výrobkov na domácom trhu.

62. Rada ďalej uvádza, že inštitúcie stanovili vývoznú cenu na základe cien účtovaných spoločnosťou WWS prvému nezávislému zákazníkovi. Dodáva však, že inštitúcie vykonali úpravu vývoznej ceny uplatňovanej odvolateľkou v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, pretože odvolateľka priamo nepredávala svoje výrobky nezávislým zákazníkom, ale všetky svoje výrobky určené na vývoz predávala prostredníctvom dvoch prepojených predajných spoločností – LECO a WWS – so sídlom v Hongkongu. Inštitúcie dospeli k záveru, že vzťah medzi odvolateľkou na jednej strane a jej prepojenými spoločnosťami LECO a WWS na druhej strane je podobný vzťahu k subjektu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

63. Rada uvádza, že v konaní pred Súdom prvého stupňa odvolateľka spochybnila úpravu vykonanú na základe článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, ale nepoprela skutočnosť, že jej vzťah k spoločnostiam LECO a WWS je podobný vzťahu k subjektu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Odvolateľka len tvrdila, že táto úprava je neopodstatnená, pretože LECO a WWS pôsobia tak pri predaji jej výrobkov určených na vývoz, ako aj pri predaji jej výrobkov na domácom čínskom trhu.

64. Rada pripomína, že v konaní pred Súdom prvého stupňa vysvetlila, že toto tvrdenie odvolateľky je nesprávne z dvoch dôvodov. Po prvé inštitúcie nestanovili normálnu hodnotu na základe predajných cien uplatňovaných odvolateľkou v Číne, ale podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Po druhé vytvorená normálna hodnota, ktorá bola stanovená pre odvolateľku v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, nezahŕňala nijaké náklady priameho predaja. Existoval teda rozdiel medzi normálnou hodnotou na jednej strane a vývoznou cenou vypočítanou na základe cien účtovaných spoločnosťou WWS prvému nezávislému zákazníkovi na druhej strane. Normálna hodnota zahŕňala len náklady stanovené na základe ceny zo závodu odvolateľky, ale nezahŕňala nijaké náklady priameho predaja. Vývozná cena zahŕňala aj ziskové rozpätie spoločností LECO a WWS, ktoré vykonávali funkciu podobnú funkcii subjektu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Rada uviedla, že sporná úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia bola vykonaná s cieľom vyrovnať tento rozdiel.

65. Rada uvádza, že Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku s jej argumentáciou stotožnil. Tvrdí, že právny argument uvedený odvolateľkou, podľa ktorého Súd

prvého stupňa nepriznal správny právny účinok pojmu „normálna hodnota“ vymedzenému v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, je neodôvodnený.

C — *Moje posúdenie*

66. Tvrdenie odvolateľky, že v prejednávanej veci normálna hodnota zodpovedá štádiu „výstupu zo spoločnosti WWS“, nijako nezohľadňuje nespornú skutočnosť, že vytvorená normálna hodnota, ktorá bola stanovená v tomto prípade, nezahŕňa nijaké predajné náklady. Toto tvrdenie navyše predstavuje neprípustné spochybnenie skutkového posúdenia Súdu prvého stupňa.

69. Rovnako ako Rada zastávam názor, že toto odvolanie treba zamietnuť z dôvodov, ktoré sa týkajú jednak predmetu tohto odvolania a jednak povinnosti, ktorá inštitúciám vyplýva z článku 2 ods. 10 základného nariadenia a podľa ktorej majú vykonať úpravy, ktoré sú potrebné na zabezpečenie spravodlivého porovnania normálnej hodnoty s vývoznou cenou.

70. Pokiaľ ide o prvý bod, čiže predmet tohto odvolania, podľa môjho názoru je potrebné konštatovať, že je veľmi obmedzený.

67. Rada dodáva, že prvý žalobný dôvod, ktorý vzniesla odvolateľka v konaní pred Súdom prvého stupňa, nesmeruje proti spôsobu, akým inštitúcie vypočítali vytvorenú normálnu hodnotu v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Odvolateľka najmä netvrdila, že inštitúcie porušili toto ustanovenie, pretože nezahrnuli predajné náklady do vytvorenej normálnej hodnoty.

71. Odvolateľka vo svojom jedinom odvolacom dôvode totiž v podstate tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho pochybenia, keď konštatoval, že normálna hodnota bola stanovená na úrovni, na ktorej výrobky opúšťajú výrobný reťazec odvolateľky, takže bola opodstatnená úprava vývoznej ceny na účely spravodlivého porovnania tejto ceny s touto hodnotou, čiže na účely porovnania na rovnakej úrovni obchodovania.

68. Napokon treba tiež zamietnuť tvrdenie týkajúce sa porušenia článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, pretože toto tvrdenie je založené výlučne na tvrdení, že normálna hodnota zodpovedá štádiu „výstupu zo spoločnosti WWS“, ktoré je zjavne nesprávne.

72. Vzhľadom na to, že uvádza iba tento odvolací dôvod, odvolateľka sa v prvom rade neusiluje preukázať, že skutkové zistenie uvedené v bode 44 napadnutého rozsudku, podľa ktorého normálna hodnota bola v prejednávanej veci stanovená pred vstupom

sprostredkovateľa do procesu predaja, čiže pred vstupom spoločností LECO a WWS, je nesprávne. Treba uviesť, že odvolateľka nikde vo svojom odvolaní netvrdí, že toto zistenie Súdu prvého stupňa predstavuje skreslenie skutkového stavu.

73. Odvolateľka podľa môjho názoru nespochybňuje ani právne posúdenie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého bola vytvorená normálna hodnota PM v konečnom nariadení stanovená v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

74. Rada vo svojom vyjadrení k žalobe v konaní pred Súdom prvého stupňa uviedla ďalej uvedené informácie týkajúce sa metódy výpočtu tejto normálnej hodnoty. V bodoch 9 a 10 tohto vyjadrenia uviedla:

„9. … Vytvorená normálna hodnota bola vypočítaná na základe ceny zo závodu a pozostávala z výrobných, predajných, administratívnych a iných všeobecných nákladov vynaložených do okamihu, keď výrobky opustili závod, ako aj z primeraného ziskového rozpätia. Inštitúcie tieto sumy stanovili takto:

— Výrobné náklady: inštitúcie stanovili náklady na suroviny (najmä oceľové plechy, oceľové cievky, elektrolytické pokovovanie a elektrická energia), ktoré predstavujú približne dve tretiny celkových výrobných nákladov, na základe čínskych cien a ostatné položky na základe údajov uvedených v podnete a dostupných informácií, ktoré poskytli výrobcovia v iných potenciálnych porovnateľných krajinách.

— Predajné, administratívne a iné všeobecné náklady: inštitúcie stanovili tieto náklady na základe overených údajov od výrobného odvetvia Spoločenstva, z ktorých vyplynula celková suma na predajné, administratívne a iné všeobecné náklady vo výške približne 16 %. Inštitúcie však od tejto celkovej sumy odpočítali sumu vo výške 5 % pripadajúcu na predajné náklady, pretože pri prešetrovaní sa preukázalo, že žalobkyňa neznáša nijaké náklady tohto druhu. Predajné, administratívne a iné všeobecné náklady teda celkovo predstavovali sumu vo výške približne 11 %, ktorá pripadala najmä na administratívne a iné všeobecné náklady.

— Zisk: inštitúcie napokon pripočítali primeraný zisk vo výške 5 %.

10. Inštitúcie teda v skutočnosti vypočítali vytvorenú normálnu hodnotu na základe ceny zo závodu pre spoločnosť, ktorá neznáša nijaké náklady priameho predaja na domácom trhu.“

75. V tomto odvolaní, ako ho chápem ja a ako ho vykladá aj Rada, odvolateľka nespochybňuje posúdenie uvedené v bode 50 napadnutého rozsudku, podľa ktorého normálna hodnota vzhľadom na to, že nezahŕňa nijaké náklady priameho predaja, bola stanovená v súlade s ustanoveniami článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

76. Inak povedané v rámci tohto odvolania odvolateľka nespochybňuje výšku tejto normálnej hodnoty a najmä skutočnosť, že táto hodnota bola znížená o 5 % z dôvodu nákladov priameho predaja.

77. Túto analýzu podľa môjho názoru potvrdzuje skutočnosť, že odvolateľka vo svojich odvolacích návrhoch výslovne navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, ak vyhlási jej odvolací dôvod za dôvodný a zruší napadnutý rozsudok, zrušil konečné nariadenie iba „v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clo na PM vyrábané odvolateľkou vo výške, ktorá presahuje výšku cla, ktoré by musela zaplatiť, ak by nedošlo k spornej úprave vývoznej ceny.“

78. Týmto odvolaním sa odvolateľka teda domáha iba zrušenia zníženia vývoznej ceny vyplývajúceho zo spornej úpravy, a nie nového stanovenia dumpingového rozpätia na základe prehodnotenia normálnej hodnoty a vývoznej ceny.

79. Jediný odvolací dôvod odvolateľky nazvaný „nepriznanie správneho právneho účinku pojmu ‚normálna hodnota‘ vymedzenému v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia“ skrátka nesmeruje proti skutočnosti, že normálna hodnota stanovená na základe ceny, ktorá by sa musela zaplatiť za predmetný výrobok na trhu Spoločenstva, bola znížená o náklady priameho predaja.

80. Tento odvolací dôvod treba podľa môjho názoru chápať v tom zmysle, že Súd prvého stupňa mal napriek tomu, že Rada tieto náklady odpočítala, uznať, že normálna hodnota podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia a už citovaného rozsudku Brother Industries/Rada nevyhnutne zodpovedala cene, za ktorú by sa PM predávali na čínskom trhu, ak by sa tento predaj uskutočňoval v trhovom hospodárstve, a že takáto cena nevyhnutne zahŕňa predajné náklady spoločností,

ktoré zabezpečujú uvedenie výrobku na trh, ako sú LECO a WWS, keďže tieto spoločnosti tvoria spolu s výrobnou spoločnosťou jednu hospodársku jednotku.

81. Tento odvolací dôvod podľa môjho názoru nemožno uznať.

82. Je pravda, že v už citovanom rozsudku Brother Industries/Rada Súdny dvor rozhodol, že rozdelenie výrobných a predajných činností vo vnútri skupiny tvorenej spoločnosťami, ktoré sú právne samostatné, ale úzko prepojené, nemá nijaký vplyv na skutočnosť, že tieto spoločnosti tvoria jednu hospodársku jednotku, takže normálna hodnota výrobku sa nemá stanoviť na základe ceny, za ktorú ho výrobná spoločnosť predáva distribučnej spoločnosti, ale na základe ceny, za ktorú ho distribučná spoločnosť predáva nezávislému hospodárskemu subjektu.

83. Bolo teda možné položiť si otázku, či Rada vzhľadom na článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia a tento rozsudok bola oprávnená znížiť vytvorenú normálnu hodnotu PM o časť pripadajúcu na náklady priameho predaja z dôvodu, že odvolateľka sama neznášala náklady na predaj svojich výrobkov na svojom domácom trhu.

84. Ako však bolo uvedené, táto otázka nebola v rámci tohto odvolania vznesená. Ako som už uviedol, odvolateľka nespochybňuje skutočnosť, že normálna hodnota PM bola vypočítaná v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

85. Treba pripomenúť, že argumentácia odvolateľky spočíva iba v tvrdení, že Súd prvého stupňa mal na základe článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia a už citovaného rozsudku Brother Industries/Rada uznať, že normálna hodnota zodpovedala štádiu, v ktorom WWS uvádza výrobky na trh.

86. Táto argumentácia nemôže uspieť, pretože podľa môjho názoru je neúplná, či dokonca rozporná. Odvolateľka nemôže tvrdiť, že Súd prvého stupňa nerešpektoval článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, bez toho, aby spochybnila jeho posúdenie, podľa ktorého bola normálna hodnota vzhľadom na to, že nezahŕňa náklady priameho predaja, stanovená v súlade s týmto ustanovením.

87. Súd prvého stupňa na rozdiel od predpokladu, na ktorom je založená argumentácia odvolateľky, nemohol prehliadnuť skutočnosť, že Rada vypočítala normálnu hodnotu PM v štádiu, v ktorom tieto výrobky opúšťajú výrobný reťazec odvolateľky. Ak následne

konštatoval, že takéto posúdenie je v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, musel z toho vyvodiť všetky dôsledky týkajúce sa overenia dodržania požiadavky vykonať spravodlivé porovnanie, ktorá je stanovená v článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

88. Tým sa dostávam k druhému bodu svojej argumentácie, ktorý sa týka dosahu článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

89. Toto ustanovenie totiž ukladá inštitúciám povinnosť vykonať spravodlivé porovnanie vývoznej ceny s normálnou hodnotou. Výslovne stanovuje, že na to, aby bola táto požiadavka splnená, sa musí toto porovnanie uskutočniť na rovnakej úrovni obchodovania.

90. Vzhľadom na to, že normálna hodnota bola stanovená v štádiu, v ktorom PM opúšťajú výrobný reťazec odvolateľky, sa Súd prvého stupňa nedopustil právneho pochybenia, keď konštatoval, že úprava vývoznej ceny, ktorá spočívala v odpočítaní nákladov a ziskov spoločností, ktoré zabezpečujú uvedenie týchto výrobkov na trh, bola v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia.[10] Na porovnanie normálnej hodnoty a vývoznej ceny na rovnakej úrovni obchodovania, čiže v štádiu, v ktorom PM opúšťajú výrobný reťazec odvolateľky, bolo totiž potrebné vykonať úpravu tejto ceny, ktorá slúžila na odpočítanie časti ceny zodpovedajúcej vstupu prepojených spoločností, ktoré zabezpečujú uvedenie výrobku na trh Spoločenstva.

91. Preto navrhujem, aby Súdny dvor zamietol toto odvolanie ako nedôvodné.

92. Ak sa Súdny dvor stotožní s mojím stanoviskom, odvolateľka, ktorá v tomto konaní nebude mať úspech, bude musieť na základe článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora znášať svoje trovy konania a nahradiť trovy konania Rady.

93. Komisia bude musieť znášať svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 69 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

10 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 1992, Sharp Corporation/Rada, C-179/87, Zb. s. I-1635, body 16 až 19.

III — Návrh

94. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie podané spoločnosťou Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 23. septembra 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada (T-296/06), ako nedôvodné,

— uložil spoločnosti Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Rady Európskej únie,

— rozhodol, že Európska komisia znáša vlastné trovy konania.